

transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus, in medio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in Géntibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Aña. Ecce merces sanctorum copiosa est apud Deum : ipsi vero mortui

sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

V. Justi autem in perpetuum vivent. **R.** Et apud Dñum est merces eorum.

Pater noster. **Absol.** A vinculis. **V.** Jube domne. **Bened.** Evangélica lectio. Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xxj. c

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum audieritis proelia, et seditiões, nolite terreri : oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homil. xxxv. in Evang.

Bominus ac Redemptor noster perituri mundi præcurréntia mala denúnciat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fuerint præscita. Minus enim jácula feriunt, quæ prævidentur : et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munimur. Ecce enim dicit : Cum audieritis proelia et seditiões, nolite terreri : oportet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensanda sunt verba Redemptoris nostri,

per quæ nos aliud intérius, aliud extérius passuros essedenúnciat. Bella quippe ad hostes pertainent, seditiões ad cives. Ut ergo nos indicet intérius exteriúsque turbári, aliud nos fatétur ab hostibus, aliud a fratribus pèrpeti.

R. Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis : * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Quia unus.

Bened. Quorum festum colimus.

Lectio viij.

SED his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequatur, adjungit : Surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum : et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cælo : et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus prævenitur : et per crebra mala, quæ præveniunt, indicantur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ideo post bella et seditiões non statim finis : quia multa de-

bent mala præcurrere, ut malum valeant sine fine nuntiare.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : * Mercèdem laboris ego reddam vobis. **V.** Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercèdem. **Glória Patri.** Mercèdem.

Bened. Ad societatem. **Sequens R. dicitur post vij. vel ij. Lectionem in Festo plurimorum Martyrum fratrum.**

R. Hæc est vera fraternitas, quæ nunquam potuit violari certamine : qui effuso sanguine secuti sunt Dominum : * Contemnentes aulam régiam, pervenerunt ad regna cælestia. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Contemnentes. **Glória Patri.** Contemnentes.

Lectio ix.

SED cum tot signa perturbationis dicta sint, oportet, ut eorum considerationem breviter per singula perstringamus : quia necesse est, ut alia e cælo, alia e terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim : Surget gens contra

gentem, ecce perturbatio hominum : erunt terrae motus magni per loca, ecce respectus irae desuper : erunt pestilentiae, ecce inaequalitas corporum : erit fames, ecce sterilitas terrae : terrorisque de caelo et tempestates, ecce inaequalitas aeris. Quia ergo omnia consummata sunt, ante consummationem omnia perturbantur : et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur : ut impleatur quod dicitur, Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Te Deum laudamus. 20.

AD LAUDES,
et per Horas, Añae.

1. Omnes sancti, * quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii.

Ps. Dominus regnavit cum reliquis. 21.

2. Cum palma * ad regna pervenerunt sancti, coronas decoris meruerunt de manu Dei.

3. Corpora sanctorum * in pace sepulta sunt : et vivent nomina eorum in aeternum.

4. Martyres Domini * Dominum benedicite in aeternum.

5. Martyrum chorus * laudate Dominum de caelis, alleluia.

Capitulum. Sap. iij.

Justorum animae in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

REX gloriose Martyrum,

Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad caelestia.

Aurem benignam protinus

Intende nostris vocibus :
Trophaea sacra pangimus :

Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis inter Martyres,
Parcisque Confessoribus :
Tu vince nostra crimina,
Largitor indulgentiae.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum.
Amen.

¶ Exsultabunt sancti in gloria. ¶ Laetabuntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Añae. Vestri capilli capitis * omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliores estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio.

Beatorum Martyrum, pariterque Pontificum N. et N. nos quaesumus Domine festa tueantur : et eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos condidisti sanctorum Martyrum tuorum N. et N. natalitia colere : da nobis in aeterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum N. et N. solemnitate laetificas : concede propitius, ut quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Añae. Cum palma.
Capitulum. Justorum. ut supra ad Laudes.

¶. br. Laetamini in Domino, * Et exsultate justi. Laetamini. ¶. Et gloriamini omnes recti corde. Et exsultate. Gloria Patri. Laetamini.

¶. Exsultent justi in conspectu Dei. ¶. Et delectentur in laetitia.

AD SEXTAM.

Añae. Corpora sanctorum.

Capitulum. Sap. x. c

Reddidit Deus mercedem laborum sanctorum suorum, et deduxit illos in via mirabili : et fuit illis in velamento diei, et in luce stellarum nocte.

¶. br. Exsultent justi, * In conspectu Dei. Exsultent. ¶. Et delectentur in laetitia. In conspectu. Gloria Patri. Exsultent

¶. Justi autem in perpetuum vivent. ¶. Et apud Dominum est merces eorum.

AD NONAM.

Añae. Martyrum chorus.

Capitulum. Sap. iij. b

Fulgébunt justi, et tamquam scintillae in arundinato discurrent. Judicabunt nationes, et dominabuntur populis, et regnabit Dominus illorum in perpetuum.

¶. br. Justi autem, * In perpetuum vivent. Justi. ¶. Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum. Gloria Patri. Justi.

¶. Exsultabunt sancti in gloria. ¶. Laetabuntur in cubilibus suis.

IN II. VESPERIS.

Añæ. 1. Isti sunt sancti,* qui pro testaménto Dei sua cõrpora tradiderunt, et in sãguine Agni laverunt stolas suas.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2] præter ultimum.

2. Sancti per fidem * vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt re-promissiones.

3. Sanctorum velut aquilæ * iuventus renovabitur: florèbunt sicut lilium in civitate Domini.

4. Abstergit Deus * omnem lacrymam ab oculis sanctorum: et jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quoniam priora transierunt.

5. In cœlestibus regnis * sanctorum habitatio est, et in æternum requies eorum.

Psalmus crb.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris acci-

piam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus:

O Domine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Añæ. In cœlestibus regnis sanctorum habitatio est, et in æternum requies eorum.

Capitulum. Sap. iij.

Mustorum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Sanctorum meritis inclyta gaudia
Pangamus socii, gesta que
fortia:
Gliscens fert animus pro-
mere canticibus

Victorum genus optimum.

Hi sunt, quos fatus mundus abhorrui;

Hunc fructu vacuum, floribus aridum

Contempsere tui nominis asseclæ

Jesu Rex bone Coelitem.

Hi pro te furias, atque minas truces

Calcavimus hominum, sævaque verbera:

His cessit lacerans fortiter ungula,

Nec carpsit penetrabilia.

Cæduntur gladiis more bidentium:

Non murmur resonat, non querimonia;

Sed corde impavido mens bene conscia

Conservat patientiam.

Quæ vox, quæ poterit lingua retexere,

Quæ tu Martyribus munerera præparas?

Rubri nam fluido sanguine fulgidis

Cingunt tempora laureis.

Te summa o Deitas, unaque poscimus;

Ut culpas abigas, noxia subtrahas,

Des pacem famulis; ut tibi gloriam

Annorum in seriem cantant.

Amen.

V. Exsultabunt sancti in gloria. **R.** Laetabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Añæ. Gaudent in cœlis * animæ sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

II. ALLÆ LECTIONES PRO PLURIBUS MARTYR.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Serm. j. de Mart. t. 3.

LECTIO II.

Memo est qui nesciat, Martyrum glórias ad hoc divino consilio a Dei populis frequentari, ut et illis debitus honor dicetur, et nobis virtutis exempla, favente Christo, monstrantur: ut dum hæc ita celebrari perspiciamus, cognoscamus quanta eos gloria maneat in cœlis, quorum natalitia taliter celebrantur in terris: quo possimus etiam ipsi talibus provocari exemplis, virtute pari, devotione consimili ac fide: ut Christo præstante, dimicare et vincere hostem possimus: ut parta victo-

ria, cum iisdem sanctis in regnis cœlestibus triumphemus.

R. Sancti tui Dómine mirabile consecuti sunt iter, serviētes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida : et in Mari rubro via sine impedimento. **V.** Quóniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torréntes inundaverunt. — Terra.

Lectio v.

Quis est enim, qui eorum volens mérito copulári; nisi prius constantiam eorum teneat, sectetur fidem, imitetur virtutem passionis; eorum glóriam páribus vitæ lineamentis aut invéniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit: tamen muneris tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum præbeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderantibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divína retribuat.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, moriētes pro Christi nómine : * Ut heredes fierent in domo Dómini. **V.** Tra-

didērunt cōrpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut heredes.

Lectio vi.

UT enim infirmatur peccator adversis, ita justus tentationibus roboratur. Sic dimicaverunt adversus peccatum sancti : sic et laborando fortiores, et moriendo victores effecti sunt. Nullus athlètes sine certamine fortior dici, nullus sine victoria poterit coronari. Nemo miles sine prælio hostem subjecit : nemo sine bello imperatorem promeruit. Habes Christiāne competentia arma, quibus hostem expunges : habes fortissima tela, quibus inimicum debelles.

R. Tamquam aurum in fornace. [57]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. vj. c

In illo tempore : Descendens Jesus de monte, stetit in loco campestri, et turba discipulorum ejus, et multitudo copiosa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. in Lucæ cap. vj. post initium.



ADverte ómnia diligenter, quómodo et cum Apóstolis ascēdat, et descēdat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum videret? Non sequitur ad excēlsa, non ascēdit ad sublímia. Dénique ubi descēdit, invénit infirmos : in excēlsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferiōribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquisque sanándus est, ut paulátim virtutibus procedentibus ascēdere possit ad montem. Et ideo quemque in inferiōribus sanat, hoc est, a libidine révocat, injúriam cæcitatís avértit. Ad vúlnera nostra descēdit : ut usu quodam et cópia suæ naturæ, comparticipes nos faciāt esse regni cœlestis.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam ju-

cúndum habitare fratres in unum. — Quia unus.

Lectio viij.

BEati páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Dominicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus : sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes amplexus est cardinales : ille in illis octo mysticum número reserávit. Pro octáva enim multi inscribuntur Psalmi : et mandátum accipis octo illis partem dare, fortásse benedictionibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtutum est.

R. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem laboris ego reddam vobis. **V.** Venite benedicti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. **G**loria Patri. Mercédem.

Lectio ix.

SED prius quæ sunt amplióra videámus. Beati, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictionem hanc utérque

Evangelista p[ro]s[er]uit. Ordine enim prima est, et parens quaedam generatioque virtutum : quia qui contempserit saecularia, ipse meretur sempiterna : nec potest quisquam meritum regni caelestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.

Te Deum laudamus.

III. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio viij. Cap. xij.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Attendite a fermento Phariseorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. in Luc. cap. liij.

E hoc fermento Ap[osto]lus praecipit : Itaque epulermur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiae et nequitiae, sed in azymis sinceritatis et veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinae, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersio[n]em suo sapore commaculat : sic nimirum simu-

latio, cujus semel animum imbuerit, tota virtutum sinceritate et veritate fraudabit. Est ergo sensus : Attendite ne aemulimini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo et vestra virtus omnibus, et eorum reveletur hypocrisis.

R. Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis : * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Quia unus fuit.

Lectio viij.

Verum quod sequitur : Quoniam quae in tenebris dixisti, in lumine dicentur : non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem, sed et in praesenti tempore potest congruenter accipi : quoniam quae inter tenebras quondam pressuratum, carcerumque umbras vel locuti, vel passi sunt Ap[osto]li, nunc clarificata per orbem Ecclesiae, lectis eorum actibus publice praedicantur. Ne terreamini ab his qui occidunt corpus.

Si persecutores Sanctorum, occisis corporibus non habent amplius quid contra illos agant ; ergo supervacua furunt insania, qui mortua Martyrum membra feris avibusque discerpenda projiciunt, cum nequaquam omnipotentiae Dei, quin ea resuscitando vivificet, obsistere possint.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : * Mercedem laboris ego reddam vobis. **V.** Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

Lectio ix.

DUO autem sunt genera persecutorum : unum palam saevientium, alterum fide fraudulen-

terque blandientium. Contra utrumque nos munire atque instituire volens Salvator, et supra ab hypocrisi Phariseorum attendere, et hic a carnificum caede praecipit non timere : quia videlicet post mortem nec horum crudelitas, nec illorum valeat simulatio durare. Nonne quinque passeris veneunt dipondio ? Si minutissima, inquit, animalia, et quae quolibet per aera feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest ; vos qui ad imaginem facti estis Creatoris, non debetis terri ab his, qui occidunt corpus : quia qui irrationabilia animalia gubernat, rationabilia curare non desinit.

Te Deum laudamus. 20.

